SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 17. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 27, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 27-го СІЧНЯ 1995 р. Ч. 17. РІК CII.

УКРАЇНУ ВТЯГАЮТЬ У ЧЕЧЕНСЬКУ ВІЙНУ

Київ (Р. Р.). — Сюди 24-го січня з північного Кавказу повернулася делегація УНА-УНСО, очолювана Юрієм Тимою. Під час зустрічі з журналістами Юрій Тима та Дмитро Корчинський розповіли, що з заводу Лорта у Львові на Кавказ доставлені системи наведення високоточної зброї, які активно використовує російська армія проти Чечні. Унсовці також встановили, що з України до Росії відправлені боєголовки для звичайних ракет, за які Україна отримала паливо для атомових електростанцій, але це паливо виявилося непридатним для українських станцій. Вивчивши ситуацію у Чечні, делегація УНА-УНСО прийшла до висновку, що Росія готується до війни з усіма кавказькими державами і, можливо готує агресію проти України.

Трохи раніше Конгрес Українських Націоналістів оприлюднив заяву протесту проти дій російської армії, яка за допомогою українських військових комітетів вербує громадян України до російських загонів, що воюють проти Чечні. Українським найманцям відразу видають 1,000 дол. авансу. Вже прибули в Україну перші 13 цинкових трун з тілами вбитих українських громадян з південних і східних областей. Вони найнялися до російської армії й загинули у Чечні.

Начальник штабу Північнокавказької військової округи Росії Потапов прислав телеграму до Міністерства Оборони України з проханням „організувати поховання військовослужбовців, загиблих у Чечні". Але українських військовослужбовців там немає. Вільні найманці до російської армії не є військовослужбовцями України, і Росія зобов'язана сама оплатити їх похорон. Ці витрати взяла на себе Україна.

Росія намагалася також відрядити до Чечні моряків Чорноморської фльоти, однак Чорноморська фльота підкоряється командуванню двох держав і Україна на це не погодилася. Проте моряки інших російських фльот теж гинуть у Чечні, намагаючись її покорити.

Л. Кучма відвідає Японію

Київ (Р. Р.). — Сюди 24-го січня оприбув з триденною візитою заступник міністра закордонних справ Японії Гакуб Янагісава. Ця візита розглядається Міністерством закордонних справ України як підготовка візити Президента України Леоніда Кучми до Японії у березні цього року. Анагісава зустрівся з Міністром закордонних справ України Геннадієм Удовенком, а пізніше відбудеться його зустріч з Л. Кучмою.

Японія визнала незалежність України 28-го грудня 1991 року, встановила дипломатичні відносини 26-го січня 1992 року.

Тим часом Президент України перебуває у Москві, де зустрівся з президентом Росії Борисом Єльцином. Розмова відбулася за зачиненими дверима.

Як відомо, в Україну мав прибути президент Росії Борис Єльцин. Він обіцяв це ще в 1994 році, та коли Л. Кучма під час виборчої кампанії виявляв велику прихильність до Росії. Тепер кремлівські керівники не приховують свого розчарування діями Президента України, і до Москви довелося їхати Л. Кучмі.

Перед приїздом до Москви Л. Кучми, там уже побували президент Білорусі Олександер Лукашенко і президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв, які підписали з Росією ряд угод, в тому числі про безмитну торгівлю та військову співпрацю аж до створення об'єднаного командування збройними силами.

Европейський банк допоможе Україні

Київ (Р. Р.). — Тут 18-20-го січня перебував з офіційною візитою президент Европейського банку реконструкції й розвитку Жак де Лярозіє. Очолювана ним організація прагне сприяти розвиткові фінансового сектора та інфраструктури, а також приватизації, розвиткові сільського господарства тощо.

Президент Европейського банку зустрівся з Президентом України Леонідом Кучмою, головою Верховної Ради Олександром Морозом, Петром Сабчуком і першим віцепрем'єрами Віктором Пинзенком, міністром фінансів Петром Германчуком, міністром економіки Романом Шпеком та іншими офіційними особами. Жак де Лярозіє сказав, що на нього велике враження справили розпочаті в Україні реформи. Він зауважив, що хоч Україна все ще перебуває в кризі, вона незабаром вибереться з неї: так підказує йому великий досвід праці у фінансовій сфері. Його оптимізм щодо України базується на її могутньому економічному потенціялі. „В Европейському банку ми розглядаємо Україну як дуже важливу для нас країну", — сказав гість.

Переговори у столиці України закінчилися підписанням контракту на 200 міл. дол. з Національним Банком України (НБУ), який фактично вкладається в економіку України. Крім того, Европейський банк відкриває кредитну лінію на 100 міл. екю на конкретні проєкти. Ці гроші надходитимуть для малих і середніх підприємств України як середньотермінові кредити через комерційні банки. Вже раніше Европейський банк вкладав гроші у реконструкцію Бориспільського летовища під Києвом та в кораблебудівельну галузь. Тепер спільно з групою українських фармерів банк береться за використання певної частини землі, допомагаючи елітним зерном, технікою, пестицидами. Жак де Лярозіє наголосив, що Европейський банк не надає допомогу, а вкладає гроші в конкретні програми. Пеший віцепрем'єр-міністер Петро Сабчук запропонував конкретні проєкти, які необхідно здійснити в аграрному секторі.

Представники України в Европейському банку реконструкції і розвитку (ЕБРР) Олександер Савченко, те, що в Україні за такий короткий час інвестовано близько 200 міл. дол. ЗСА, назвав абсолютним рекордом для ЕБРР у співпраці з післякомуністичними країнами. „Якщо реформи йтимуть такими ж темпами, буде скорочено дефіцит бюджету й інфляція становитиме менше 10 відсотків на місяць, то у 1995 році ЕБРР зможе підписати проєкти на загальну суму 400 міл. дол. і почати фінансувати їх в Україні", — сказав Савченко.

На летовищі в Борисполі була стрілянина

Київ (Р. Р.). — Тут в суботу, 21-го січня, на летовищі у Борисполі невідомі особи стріляли з пістолів в родину симферопільського комерсанта Олега Дзюби, який з дружиною і 13-річною донькою приїхав із Франкфурту на Майні. Їх зустрічав адміністратор одного з касин, а також шість охоронців.

Дівчинка померла від поранень, а сам О. Дзюба та ті, хто його зустрічав перебувають у шпиталі. Дружина Дзюби не потерпіла.

Пізніше злочинці стріляли також у міліціянта, який погнався за ними на міліційній автомашині. Два напасники зникли на автомобілі „Жигулі". Пізніше цей автомобіль знайшли у лісі спаленим.

Директора корпорації „Каштан-сервіс" і його родину зустрічали на двох автах — BMW і Honda. Двоє невідомих обстріляли обидва авта із вкраденних „Жигулів". Дзюбі куля влучила в шию і вийшла через щоку. Міліційний пес від спалених „Жигулів" пройшов 800 метрів і слід зник.

Укріплюють кордони України

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 24-го січня, Верховна Рада України затвердила запропоновану Президентом Леонідом Кучмою кандидатуру генерала Віктора Банних на пості голови Державного комітету охорони кордону України. За нього віддали свої голоси 220 депутатів, 58 голосували проти і 21 утрималися.

Проти генерала Банних виступав голова комісії з питань організованої злочинности Григорій Омельченко, який зауважив, що В. Банних зловживав службовим становищем, перебуваючи на становищі першого заступника голови Державного комітету охорони кордону України. Омельченко назвав приклади, коли Банних за дуже низькими цінами придбав будівельні матеріяли для спорудження житлового будинку в Пущі-Водиці та видав вогнепальну зброю особам, які не мали права нею користуватися. За словами Омельченка, документи з цих справ розглядає суд. Члени парляментарної комісії з питань оборони і безпеки відповіли, що в них немає ніяких документів про ці зловживання.

Генерал В. Банних народився 1949 року в Україні, закінчив військову академію у Москві, служив у Східній, Забайкальській і Західних прикордонних військових округах колишнього СССР. Працював першим заступником голови Державного комітету охорони кордону України та першим заступником начальника Прикордонних військ України. За фахом юрист.

Як відомо, з огляду на події у Чечні, Президент України висловився за укріплення українських кордонів.

Об'єднання „Україна" є проти договору

Київ (Р. Р.). — Демократичне Об'днання „Україна", висловлюючи волю багатьох політичних партій та громадських організацій, закликає керівників України не підписувати договір з Росією, зокрема з тими її керівниками, які ганьбили себе в очах людства, розтоптавши танками та збомбивши людські права чеченського народу, який виявив волю до незалежности.

У заяві підкреслено, що подібний договір буде приниженням для українського народу і приведе Україну знову під диктаторську владу Москви. Автори заяви вимагають, щоб Президент, Кабінет Міністрів і Верховна Рада України дали чесну очінку подіям у Чечні. Якщо цього не зробити, то світ не прийде на допомогу й Україні, на випадок подібної агресії з боку Росії.

Підписання договору про дружбу і співпрацю з Росією засвідчить, що Україна підтримує імперську політику Москви, яка вбила тисячі мирних людей у Чечні, в тому числі жінок і дітей, вважають автори заяви.

В Україну прибули нові добровольці із ЗСА

Київ (Р. Р.). — В Україну прибула четверта група добровольців Корпусу миру ЗСА — 31 особа. Впродовж 27-ох місяців добровольці допомагатимуть у здійсненні економічних реформ. Перші три місяці вони вивчатимуть українську мову, культуру та знайомитися з життям в Україні. Пізніше розпочнуть працю в українських організаціях.

Сьогодні у 34-0х містах України працюють близько 100 добровольців американського Корпусу миру. Це — радники з питань підприємництва і викладачі англійської мови. Перша група добровольців прибула в Україну у листопаді 1992 року. Половина її складу по закінченні терміну перебування вирішила залишитися в Україні на довший час. Наступного року Корпус миру ЗСА плянує розпочати в Україні програму охорони здоров'я і захисту довкілля. Передбачається, що число добровольців із Корпусу миру ЗСА в Україні зросте до 200 осіб.

В Україні виходить часопис „Друкарство"

Київ. — Тут у вівторок, 24-го січня, в газеті „Урядовий Кур'єр" надруковано повідомлення про вихід нового часопису незалежної України — „Друкарство". Це — журнал, у якому видавці, поліграфісти, журналісти, книгарі та всі інші, причетні до сфери друку, будуть писати про проблеми видавничих справ та якість видань.

Головний редактор журналу „Друкарство" Олег Розум у слові до читачів пише: „На сторінках часопису ми будемо вести мову про кльопоти преси, видавництва, технології, техніки, маркетінгу та економіки галузі. Ми приділимо увагу дизайнові і якості видань. Не залишимо без уваги і негаразди машинобудування, електроніки, паперової, хемічної, лякофарбової та інших галузей промисловости, розвиток яких пов'язаний з перспективою видавничо-поліграфічного комплексу України".

Засновник нового журналу — Міністерство України у Справах Преси та Інформації, Український науково-дослідний інститут із спеціяльних видів друку та видавництво „Бліц-Інформ".

Почався суд над О. Джей Симпсоном

Лос Анджелес. — У понеділок, 23-го січня, почався судовий процес у справі колишнього відомого спортовця і спортового телекоментатора, 47-річного О. Джей Симпсона, якого звинувачують у вбивстві своєї колишньої дружини Нікол і її товарища Рональда Голдмана.

Від самого 12-го червня минулого року, тобто від дня злочину, ця справа перебуває в центрі уваги американських засобів масової інформації. Вся країна спостерігала через телевізію, як 17-го червня поліційні авта наздоганяли „Форд" Симпсона.

Як відомо, прокуратори намагаються довести, що вивчені зі застосуванням модерних наукових методів докази —кров, волосся, одяг та ін. дозволяють зро-бити незаперечний висновок, що вбивцею є саме Симпсон. Тим часом адвокати підсудного стверджують, нібито вбивцею є хтось інший.

У перший день процесу судя Ленс Іто відхилив прохання адвокатів не показувати присяжним фотографії, зроблені на місці вбивства Нікол Бравн-Симпсон і Рональда Голдмана.

В залі суду у перший день процесу були присутні мати і діти Симпсона від першого шлюбу, мати і сестра Нікол та батько Рональда Голдмана.

КИЇВ. — Голова адміністрації Президента Дмитро Табачник спростував твердження Віктора Лешика про те, що його проєкт про реорганізацію телебачення не розглядався. „В адміністрації Президента розглядалися п'ять проєктів про реорганізацію телебачення, в тому числі й В. Лешика. Кращим виявився проєкт Зиновія Кулика, тому він і очолив Комітет телебачення та радіомовлення України", — сказав Табачник. Віцепрем'єр-міністер з гуманітарних питань Іван Курас вважає, що „потреба в зміні структури телебачення назріла давно". Голова Руху Вячеслав Чорновіл прокоментував утворення Держтелерадіокомітету сказавши, що „зарано говорити чи зміниться щось у праці українського телебачення, але, безумовно, таке реформування потрібно було провести давно".

ЛЬВІВ. — Українська Спортова Асоціяція (УСА) закликала всіх працівників спорту збирати медикаменти та одяг і харчі для допомоги чеченському народові. За словами директора Львівського спортового училища Степана Родака, спортова громадськість Львівщини із здивуванням і обуренням сприймає останні повідомлення з Чечні, „де російський шовінізм з шокуючим цинізмом демонструє світові звіряче обличчя". Натомість мужність і рішучість громадян Ічкерії викликають подив і пошану: вони воліють полягти в нерівному бою, ніж залишатися в російській неволі.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ. — Тут 10-го лютого відбудеться авкціон, на який плянується виставити сім об'єктів малої приватизації: шість крамниць і одне швейне підприємство. Умови продажу передбачать збереження спеціялізації об'єктів протягом кількох років. Об'єкти мають площу від 56 до 180 квадратних метрів і початкова ціна їх від 29 до 393 міл. карбованців.

НОВА ВИСТАВА "ЯРИ" З Н. МАТВІЄНКО

Ню Йорк. — Тут в Експериментальному театрі "Ля Мама", 74 схід 4-та вул. (при 2-ій аве.) від 27-го січня до 12-го лютого проходитиме вистава "Водоспад/відблиски" у виконанні Мистецької групи "Яра" з участю відомої співачки з України Ніни Матвієнко. Режисер — Вірляна Ткач. Початок вистав: від четверга до неділі о год. 8-ій вечора, недільні матіне 5-го та 12-го лютого — о год. 3-ій дня. Телефон для інформацій (212) 475-7710.

В АМЕРИЦІ

КОМЕНТУЮЧИ НА ТЕМУ звітування Президента про стан Унії у вівторок, 24-го січня, республіканські керівники з деяким скептицизмом задивляються на, ним пропаговану зміну,від крайнього ліберлізму до консерватизму. Вони в ньому радше вбачають непереконаного поворотця до консерватизму,який будьтоби турбується проблемами середньої кляси американських громадян, і не передбачають будь-яких конкретних дій на підтримку його консервативних слів.

ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ корисней робітників, приватна неприбуткова та позапартійна установа, провівши відповідні досліди, стверджує, що 43 відсотки жителів Америки з усіх 14.5 міл. осіб, котрі не є громадянами, не мають будь-якого медичного забезпечення. Крім того, статистика вказує, що з усього населення країни, 41 міл., або 16.1 відсотка американців, не мають будь-якого медичного забезпечення. Кількість незабезпечених громадян ЗСА зростає з року на рік, бо не є спроможні такого забезпечення оплатити.

ПРАЦІВНИКИ АМЕРИКАНСЬКОЇ лісничої служби у понеділок, 23-го січня, під час звичайного обїзду своєї території в Арізоні, неподалік місцевости Ногалес, припадково напарили на чоловіка, з цілим ланцюгом нагружених коней, котрий перепачковував 2,400 фунтів кокаїни з Мехіко до ЗСА. Імени заарештованого пачкаря не виявлено, але державні власті здивовані таким способом пачкування наркотиків.

ЩОБ ПІДКРЕСЛИТИ намагання ЗСА у боротьбі з тероризмом, президент Билл Клинтон у вівторок, 24-го січня, видав президентський наказ, метою якого є стримати відплив грошей від американських громадян до організацій в Ізраїлі та інших країнах, яких запідозрівають у підтримуванні тероризму. Цим наказом Президент звернувся до американських фінансових установ, щоб негайно переглянули і якщо в них знаходяться конта таких організацій як Гамас і „Ісламська свята війна" та ще інших 10 організацій та 18 їхніх керівників, ці конта негайно мають бути заморожені.

У ВІВТОРОК, 24-ГО СІЧНЯ, недалеко місцевости Болу в північнозахідній Туреччині місцеві селяни знайшли пропавшого у снігові 15-го січня американського летуна і його 10-річного сина Меттю.Підполковник летунства і працівник американської амбасади в Анкарі,столиці Туреччини, 37-річний Майкл Квіллард і його син Меттю впродовж дев'ятьох днів ховалися від снігові в печері, а їхньою поживою були чотири цукорки і довкілиний сніг. Негайні пошуки після їх зникнення американських і турецьких військовиків не мали успіхів, тому про них вже думали як не живих.

ПЕНТАҐОН ВВАЖАЄ СТАН ЗБРОЙНИХ СИЛ КРИТИЧНИМ

Вашінгтон. — В середу, 25-го січня, секретар Департаменту оборони Вілліям Перрі і голова об'єднаних штабів генерал Джан Шалікашвілі виступили в підкомісії Палати Репрезентантів в питаннях оборонних асигнувань. Обидва ствердили, що коли Конгрес негайно не надасть збройним силам допомогу в сумі 2,6 біл. дол., то боєготовість армії, летунства і фльоти виявиться під загрозою.

Агентство Ассошіейтед Пресс у зв'язку з цим підкреслює, що В. Перрі і Дж. Шалікашвілі вперше оприлюднили конкретну інформацію, яка засвідчує критичний стан збройних сил країни. Головною причиною бракує фондів на належне утримання військових формацій стали незапляновані закордонні операції.

Керівники Пентагону вважають, що коли до 31-го березня цього року не вдасться залатати діру у бюджеті Департаменту оборони, то всі 110 діючих армійських дивізій змушені будуть понизити свою бойову готовість. Летунство військово-морських сил значно зменшить кількість летів і тим погіршить якість вишколу летунів. Це саме чекає військово-повітряні сили і морських піхотинців.

Агентство Асошіейтед Пресс повідомляє, що тепер за межами З'єднаних Стейтів Америки розміщено до 47,000 американських вояків і старшин, які виконують певні завдання в Боснії, Сомалії, на Гаїті і в районі Перської затоки. Крім того, 37,000 американських вояків служать у демілітаризованій зоні вздовж 38-ої паралелі між двома корейськими державами.

У СВІТІ

МІНІСТЕР ОБОРОНИ Великобританії Малколм Рифкінд запевнив, що в найближчий час буде докладно перевірено повідомлення про те, нібито у бетонових саркофагах на околицях міста Лланеллі, Південна Валія, заховано дві атомові бомби. Вони лежать на глибині 10 метрів, саме під міським парком, який щороку відвідують щонайменше 300,000 осіб. Цю інформацію урядові передала Гетер Сідрек, одержавши її від свого батька. Гаррі Савтголла, який працював на секретному військовому підтиємстві і ЛЛанеллі від 1946 до 1965 року. Незадовго до своєї смерти Г. Савтголл розпов ів дочці, що він входив до складу спеціяльної групи, якій у 50-ті роки було доручено закопати ті атомові бомби. „Я вірю в те, що розповів мені батько. То була найбільша правдива людина, яку я зустрічляша у своєму життї",— сказала Г. Сідрек у розмові з журналістами.

ЕКСПЕРТИ ІТАЛІЙСЬКОГО соціологічного інституту Ченсіс підрахували, що так звана „неорганізована" злочинність заподіює шкод громадянам і державі на суму 5 біл. дол. річно, тобто не набагато менше, ніж мафія. Згідно зі статистикою, 40 відсотків злочинців, що їх в Італії здійснюють окремі кримінальні елементи, складають крадіжки. Найбільш небезпечними щодо цього є сицілійські міста Палермо і Катанія, а за ними йде Неаполь, де панують найбільш безцеремонні в країні викрадачі авт.

ХОЧ НОВА КРИВАВА акція палестинських бойовиків-самовбивців викликала в Ізраїлі загальне обурення, прем'єр-міністер Іцак Рабін заявив, що його уряд продовжуватиме мирні переговори з Палестинською визвольною організацією, „оскільки ця політична лінія не має альтернативи". Тим часом до припинення переговорів з палестинцями закликають не лише лідери правих партій, але навіть президент Ізраїля Езер Вайцман. У зв'язку з цим Ї. Рабін потрапив у ситуацію, в якій продовжувати переговори майже неможливо, а не продовжувати — небезпечно. Як компромісовий варіянт, прем'єр прийняв рішення посилити боротьбу з ісламськими фанатиками. Відтепер ізраїльські вояки і поліціянти матимуть право стріляти в терористів негайно, без жодних попереджувальних знаків.

ПІСЛЯ НЕДІЛЬНОЇ терористичної акції у передмісті Тель-Авіву ізраїльські вояки у вислідї облав заарештували 60 активістів радикальних палестинських організацій. Ізраїльський уряд активно обговорює питання щодо спорудження дротяної загорожі довжиною 140 кілометрів, яка відгородить райони палестинської автономії від Ізраїля. Будівництво загорожі займе до року часу і обійдеться в 230 міл дол. У відповідь на ці пляни мешканець західного берега Йордану, мусулманин Бассам Джарар сказав у розмові з кореспондентом агентства Ассошіейтед Пресс, що „ізраїльтяни лише підливають оливи у вогонь, запроваджуючи загальну кару за злочини окремих терористів".

ДО ВЗАЄМНОГО прощення і остаточного замирення закликали населення Олстеру провідники католицької і протестантської Церков ПІвнічної Ірляндії — кардинал Кагал Дейлі і Архиєпископ Робін Еймс. Відслуживши у Кантерберійському соборі спільну Службу Божу, вони засудили „гріховне протистояння" двох релігійних громад Олстеру і запропонували розділеним 15 роками насильства віруючим продемонструвати „гідне християн єднання". „Мир у Північній Ірляндії дуже непевний, це навіть не мир, а прелюдія до нього",— сказав кардинал К. Дейлі. Він висловив сподівання, що офіційний Лондон справедливо оцінить ролю в'язнів — членів Ірляндської республіканської армії і протестантських збройних формацій, які прискорили замирення в Олстері, з-за тюремних ґратів закликаючи своїх товаришів на волі скласти зброю.

ЦИМИ ДНЯМИ в Пекіні, під час засідання Центральної комісії в питаннях партійної дисципліни, генеральний секретар ЦК Комуністичної партії Китаю Цзян Дземінь сказав, що „занепадництво і корупція загрожують покищо лише частині китайських комуністів", однак якщо цій тенденції дати волю, то „корозія революційного духу охопить нашу 50-мільйонову, найбільшу на планеті, компартію". Закликаючи до „хрестового походу" проти політичного декадентства і хабарництва серед партійної номенклятури, генеральний секретар підкреслив, що „в умовних реформ є лише один, зате випробуваний історією засіб — посилення ідеологічної діяльности".Він також висунув вимогу, щоб партійні комітети „вели безперервне спостереження за керівними особами, фіксуючи кожен випадок порушення закону чи партійної дисципліни".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Про стан Унії

До традиції американського парляментаризму належить, щоб у січні, після минулорічних листопадових виборів, на початку сесії Президент виголошував до з'єднаних палат Конґресу промову про стан Унії, з насвітленням головних подій внутрішнього американського і міжнародного життя та подав програму Уряду на найближчий час. Коли службовик проголосить „Пане Голово (спікер) — Президент З'єднаних Стейтів", члени обох палат Конґресу, члени Уряду, голови штабів окремих родів збройних сил, члени Верховного Суду і запрошені гості схоплюються з місць і вітають Президента оплесками.

Вітали й Билла Клінтона увечорі о 9-ій годині 24-го січня ц.р.

Його промова була б реторично бездоганна, бо Клінтон уміє промовляти, якби була коротша: промовляв одну годину і 21 хвилину та робив враження, що не знає, коли і як скінчити. Йому раз-у-раз, чи не за кожним реченням, робили овацію. Пригадалася історична промова Джорджа Буша до з'єднаних палат Конґресу, в якій сповіщав закінчення переможної війни проти Іраку в обороні маленької арабської країни Кувайту, на яку напав і анексував Ірак. Тодішні слухачі Буша шаліли від радости і це був вершок його політичної кар'єри.

У своїй довжелезній промові Клінтон заторкнув десятки подій і проблем. Найбільш оплескували його, коли говорив про потребу освіти для дітей і молоді, коли говорив про конечність редукції бюрократичної державної верхівки, про „мир і добробут" для громадян Америки. Раз-у-раз прославляв демократію. Перебільшив, коли сказав, що Америка ніколи не була така могутня, як тепер. Насправді, Америка за дворічного урядування Б. Клінтона втратила свій колишній великодержавний престиж і втратила ролю лідера всього вільного світу.

Близько півторигодинна промова Клінтона про стан Унії не побила рекорду красномовности, бо Фідель Кастро промовляв на одній Генеральній асамблеї Об'єднаних Націй сім годин.

За згаданою традицією американського парляментаризму, після виголошення своєї промови Президентом, відповідає йому речник опозиційної партії. Цим разом уперше в історії Америки не відповідав речник Републіканських законодавців, а губернатор стейту Ню Джерзі Крістін Тодд-Вітман, як републіканка, яка кандидувала і виграла під гаслом скорочення податків. У противенстві до Клінтона вона промовляла 12 хвилин. Нав'язуючи до визвольної революції Америки, як колонії Великобританії, Вітман ствердила, що тепер Америка переживає „революцію ідей". Із сарказмом привітала президента Билла Клінтона, що той тепер перейняв від Републіканської партії програму зменшення податків, пригадавши, що це за Клінтона в першому році його урядування підвищено податки до небувалих висот. Зрештою, не вдавалася в розгляд всіх тверджень Президента.

Вибір Крістін Вітман, як речника Републіканської партії, що відповідає демократичному президентові, вказує, що провід Републіканської партії підготовляє Крістін Вітман до її дальшої кар'єри: на телевізійних показах вже кількакратно згадувано, що у президентських виборах 1996 року Крістін Вітман кандидуватиме на пост віцепрезидента. Дуже розумна жінка з прикметами лідера. Якщо дійсно Крістін Вітман стала би віцепрезидентом та склала іспит впродовж двох каденцій, могла би кандидувати і виграти пост президента — це була би дійсно мирна революційна подія, — добра і корисна Америці і всьому вільному світові.

М. Мельник

СТАРАЙМОСЯ НЕ ПІДКОПУВАТИ АВТОРИТЕТУ Л. КУЧМИ

II

Останніми часами Уряд драстично зменшує дотації і це є дійсно дуже добре. Та цього далеко недосить. Варто б зменшити соціяльно-економічні зобов'язання супроти населення, хоч в тій ділянці багато зробити не можна. Гостріші скорочення, мабуть, викликали б революцію. Отже, який вихід зі ситуації?

Критики Уряду повинні б звернути увагу на те, як давали собі раду в подібній ситуації колишні „братні народи" імперії. Вихід зі ситуації — це якнайшвидша і якнайбільша приватизація державних підприємств. Тільки того роду приватизація може підняти продуктивність економіки, майже елімінувати потребу дотацій, з часом зменшити видатки на безробітних та бідних і збільшити бюджетні доходи з податків.

Друга лихоманка в Україні — це ідея контрольованої економіки. Експоненти ідей давноминулих часів вмовляють в себе і в населення, що українські „демократи", американці, Міжнародний Валютний Фонд та їм подібні хочуть віддати населення країни на поталу людожерному капіталізмові. Деякі з них уже остаточно погодилися з приходом того „капіталізму", та вони хочуть принаймні трохи злагіднити його антисоціяльні і антинародні вибрики. Отже, давайте, контролюймо ціни на харчові продукти, на товари, на паливо, на енерґію, на транспортацію, на банкові відсотки, на валюту, на експорт, на імпорт і т.д. Насичені колишніми методами партії, вони не можуть зрозуміти, що в демократії держава — скажімо це ще раз — не має змоги і сили на широкомаштабну контролю в будь-якій ділянці. Крім цього — і це є набагато важніше — широкомаштабна контроля цін створює хаос на ринках і знижує продуктивність у заторкнених галузях економіки і тому робить людей не багатшими, а біднішими.

Недавно американський науково-дослідний інститут „Герітідж Фаундейшен" підготовив так званий „Індекс економічної свободи". Економісти інституту простудіювали 101 країну, в тому числі й Україну. Вони взяли до уваги такі ділянки: закордонну торгівлю, податки, частину національного доходу, що її зуживає Уряд, монетарну політику, оборот капіталу та закордонних інвестицій, банкову політику, контролю платень і цін, розмір приватної власности і чорний ринок. Економісти ті дійшли до висновку, що існує пряме і близьке відношення (кореляція) між розміром державної контролі і багатством країни в тому сенсі, що країни з найменшою контролею є відносно найбагатші. В категорію таких відносно найбагатших країн з вільною економікою дослідники поставили такі країни: Гонґ Конґ, Синґапур, Багрейн, Америку, Японію, Тайван та Англію. Україна стоїть на 92-му місці. Порядкові числа для деяких інших країн є: Естонія — 17, Словаччина — 30, Мадярщина — 32, Польща — 62, Росія — 73. Нижче України є тільки Сієрра Леоне, Молдова, Гаїті, Судан, Анґоля, Мамзабік, В'єтнам, Куба і Північна Корея. Добре товариство!

Президент Кучма зробив декілька дуже позитивних зрушень в напрямі правдивих економічних реформ. Перш за все він зробив В. Пинзеника відповідальним за економічні реформи і тим разом Пинзеник має у Президента рішучу підтримку. Голова Національного Банку Ющенко є теж дуже добрий економіст і ентузіяст правдивих реформ. Наскільки мені відомо, міністер економіки Шпек є близько до тієї категорії людей. Отже є в Уряді люди, які сильно зацікавлені в тому, щоб зрушити справу з місця і це напевно не є маловажна річ. Наслідки їхньої діяльности можна вже зауважити. Переборюючи великий спротив зі сторони червоних іхтіозаврів, вони звільнили валюту з-під контролі і раптом сталося те, що можна було передбачити: відношення між карбованцем і доляром до значної міри устабілізувалося і маса спекулянтів валютою втратила працю. Проводиться теж значне скорочення дотацій, а разом з тим зменшення емісії карбованців Національним Банком. Валовий національний продукт дальше знижується, але ріст цін зменшився. Від мунулого до поточного грудня ціни зросли: майже в 13 разів у 1992 році, коло 48 разів у 1993 році (не дивно, що Президент Кравчук програв вибори) і тільки трохи понад 9 разів у 1994 році. Отже є значний поступ і тому економічну політику Кучми треба за всяку ціну підтримати.

(Закінчення буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Яр. Климовський

В Україні вшановано мистця М. Мороза

II

У цій частині дещо про т. зв. кооперативний календар на 1995 рік, у якому перед кожним місяцем красуються копії картин М. Мороза.

Обкладинку прикрашують доспілі соняшники, що виражають радісний настрій.

Перед січнем — засніжена церква св. Івана Хрестителя в Гантері. Площа перед цією церквою теж вкрита снігом.

Перед лютим — засніжена околиця у підніжжі Торрінґтону в стейті Коннектикат.

Перед березнем — розтоп над рікою Скагері в Кетскильських горах.

Перед квітнем — квітучі сади, серединою яких пливе річка.

Перед травнем — св. Юр у Львові, оточений деревами на весні.

Перед червнем — озеро Альбано, а над ним захмарений небозвід.

Перед липнем — дві дівчини плетуть вінок на Івана Купала. Обі у вишиваних сорочках і червоних запасках. Сидять на узліссі. На другому пляні ще три дівчини, що також плетуть вінок. Одна дівчина на передньому пляні має на голові червону хустину, кінці якої спадають униз. Друга в косах, що спадають їй на груди.

Перед серпнем — морське узбережжя, вкрите квіттям. Уздовж морського берега — кущі. Небозвід легко захмарений.

Перед вереснем — глечик, а в ньому розквітла калина.

Перед жовтнем — осіння пора в Кетскильських горах.

Перед листопадом — Карпати — Говерла й Чорна Гора.

Перед груднем — розбурхана широка ріка, що випливає з гірського підніжжя. Обабіч — береги, вкриті снігом.

***

Михайло Мороз народився 7-го липня 1904 року в Пліхові на Тернопільщині. Від 1923 до 1926 року студіював у Мистецькій Школі Олекси Новаківського у Львові.

В 1927 році, одержавши стипендію Митрополита Андрея Шептицького, виїхав до Парижу, де студіював ув Академії Жульєна та Академії прикладного мистецтва.

Обидві ці високі мистецькі школи (широковідомі в світі) завершив 1930 р.

Наступного року подорожував по Італії, звидівши багато музеїв і малярських виставок. Від 1937 до 1939 р. проживав у Львові, у Свято-юрській Палаті поблизу Митрополита Андрея Шептицького, його патрона. В половині 1939 р. Митрополит Андрей Шептицький іменував Мороза професором мистецтва Богословської Академії. Вибух Другої світової війни цю номінацію знівечив, на превеликий жаль. Роки 1944—1949 пройшли на еміґрації в Німеччині, в Реґенсбурзі, в околиці якого намалював багато картин. У 194[illegible] р. Михайло Мороз із дружиною та сином причалив на гостинну американську землю.

Період творчости Михайла Мороза в ЗСА відзначений невтомною працею, численними виставками й нагородами. Життєвий шлях незрівняного мистця Михайла Мороза закінчився 27-го вересня 1992 року.

***

У Мороза був ще один від Бога даний талант — талант до співу. В нього був дуже приємного звучання тенор. У Реґенсбурзі Мороз співав у чоловічому хорі під дириґентурою Омеляна Плешкевича. У ЗСА, малюючи Кетскильські гори поблизу Гантеру, в неділю співав у церковному хорі церкви св. Івана Хрестителя, яким дириґував Любомир Лампіка, колишній член Капелі Бандуристів. В обох згаданих хорах Мороз був солістом.

До талантів Мороза додамо ще журналістичний. В альманаху ч. 2. „Українське мистецтво" за 1947 рік, у шестисторінковій статті „Мистці про мистецтво" поміщено думки про мистецтво таких вісьмох визначних мистців-малярів: Миколи Анастазієвського, Северина Борачка, Святослава Гординського, Михайла Дмитренка, Едварда Козака, Степана Луцика, Михайла Мороза й Богдана Стебельського.

У писанні Михайла Мороза є провідна думка та найважливіще — логіка, що ціхує кожне літературне писання.

Мороз був погідної вдачі й умів розказувати веселі пригоди — свої та своїх знайомих. Його розповіді мали акторський характер під поглядом дикції, не згадуючи подачі слова, за що його всі любили.

Осип Труш

45-РІЧЧЯ ДІЯЛЬНОСТИ ОбВУА

З нагоди 45-річчя існування і діяльности Об'єднання бувших Вояків Українців в Америці (ОбВУА) варто дати оцінку й зробити висновки проробленої праці протягом цього періоду часу і ствердили, що намічені завдання на перших консолідаційних Загальних зборах в більшості зреалізовані. І саме тут у сконденсованій формі постараємося насвітлити висліди цієї праці з перспективи 45 років.

ОбВУА було засноване 9-го жовтня 1949 року, щоб, згідно з бажанням 137-ох делеґатів, які взяли участь у цьому з'їзді, об'єднати новоприбулих з переселенчих таборів Німеччини і тих колишніх вояків Української Галицької Армії, які від 1925 року були зорганізовані в Стрілецькій громаді, головою якої був пор. УГА Дмитро Галичин, пізніше перший голова ОбВУА. Члени УСГ виявили велике зрозуміння для потреби єдности всіх ветеранських організацій і вояків українських збройних сил на принципі позапартійности та на традиції визвольної боротьби за самостійну соборну українську державу. Це був початок консолідаційного процесу, який закінчився частинно успіхом, бо під прапор ОбВУА увійшли Об'єднання кол. Вояків УПА в ЗСА і Братство Українських Січових Стрільців, як правні члени ОбВУА на автономних принципах. Довготривалі переговори приєднати три комбатантські організації, які не увійшли в ряди наміченої з'їздом консолідації, були безуспішними і такий стан триває по сьогоднішній день. Крім великого вкладу зусиль і праці зі сторони ред. Івана Кедрина, д-ра Володимира Ґалана й Івана Поритка, щоб привести комбатантські організації в одну об'єднану організацію, залишилися тільки мрією, а не доконаним фактом.

Та ці невдачі в одній ділянці не стримували ОбВУА від того, щоб реалізувати свої намічені цілі. Протягом пройденого шляху ОбВУА стояло на сторожі важливих атрибутів, які має плекати і продовжувати кожний український вояк. А тими атрибутами є: бути захисником державних інтересів цілого народу, а не партії, заховувати лицарські традиції українських збройних сил, зберігати всі історичні цінності визвольної боротьби й нести моральну і фінансову допомогу тим, які в результаті визвольної боротьби стали інвалідами, та їх родинам, що такої помочі потребують. Цю харитативну ділянку виконувала й далі виконує Суспільна Служба Комбатанта, членами якої є ОбВУА, 1 УД УНА, Об'єднання УПА і Т-во УПА ім. Чупринки-Шухевича.

Коли мова йде про членство ОбВУА, то воно складалося з усіх прошарків колишніх вояків українського походження. Були це стрільці, підстаршини, старшини і генералітет українських армій 1917-1920 років. Варто згадати, що активними членами ОбВУА були генерали Петро Самутин і Аркадій Валійський. Статут ОбВУА дозволяє бути його членами і тих вояків українців, які служили в польській, совєтській, американській та інших арміях, якщо вони стоять на становищі соборности й суверенности української держави.

Беручи до уваги дуже важливу ділянку, яку відіграє друковане слово, а тим більше тому, що в орбіті ОбВУА були організації міжкрайового характеру, то потреба організаційного органу була конечною. Спочатку ОбВУА видавало свій „Бюлетень ОбВУА", пізніше „Голос Комбатанта", але це не було задовільним. Остаточно по довших переговорах з дивізійниками, які також видавали свій окремий орган, завдяки переконливим арґументам ред. І. Кедрина, 13-го травня 1961 року прийшло до узгіднення з дивізійниками, щоб видавати престижевий журнал „Вісті Комбатанта", який появляється постійно від тієї дати. Співвидавцями цього журналу стали також Об'єднання кол. Вояків УПА і Братство УСС. І хоч заходи ред. І. Кедрина принесли бажані успіхи, бо маємо один комбатантський журнал в діяспорі, то вже від появи першого числа на нього впала відповідальність бути його редактором. Останніми роками редаґують його д-р Мирослав Малецький з Канади і ред. І. Кедрин зі ЗСА.

В 1981 році почалася нова фаза діяльности ГУ ОбВУА, коли одержано прохання від чотирьох УСС-ів в Німеччині, щоб ОбВУА захистило архів Бойової Управи Леґіону УСС, який перед зайняттям Відня совєтською армією перевезено в поспіху до Мюнхену, щоб не попав у большевицькі руки. Цей ар-

(Закінчення на стор. 3)

Іван Головінський

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ В ДІЯСПОРІ: ІДЕАЛ І ДІЙСНІСТЬ

Доповідь виголошена 11-го грудня 1994 року на науковій конференції для відзначення Української Родини в ЗСА

II

Однак за даними перепису населення в ЗСА в 1970 році тільки 249,351 громадян подали українську мову як свою рідну. З цих даних бачимо, що тільки приблизно 12 відс. громадян ЗСА українського походження подали українську мову як свою рідну. В Канаді занепад української розмовної мови був відзначений у працях Теслі (1968), Боцюрківа (1971) і Андерсона (1976). У своїй праці Боцюрків звернув увагу на велику різницю у вияві національно-етнічної свідомости серед українців, народжених чи ненароджених в Канаді. Подібний вислід я одержав у своєму дослідженні високошкільної молоді в ЗСА. Відповідь на питання національно-етнічної ідентичности в порівнянні з розмовною мовою дає такий вислід: 42 відс. запитаних назвали себе українцями, 49 відс. зазначили, що вони американські українці, а 9 відс. зазначили, що вони почуваються американцями українського походження. З-поміж тих, які назвали себе українцями, 63 відс. назвали українську мову як розмовну, а 37 відс. — англійську. Пропорційно співвідношення є відворотне поміж українською і англійською мовою серед тих, котрі почуваються американськими українцями. Серед них 66 відс. воліє англійську, тільки 34 відс. — українську мову. Врешті ті, що вважають себе за американців українського походження, 72 відс. віддають перевагу англійській, а тільки 28 відс. — українській. З наведених даних бачимо, що в міру того, як змінюється чіткість національно-етнічного самовизначення, зменшується вживання української мови з 63 відс. на 34 відс. на 28 відс.

Слід, однак, підкреслити, що хоч у минулому ми завважували процес занепаду розмовної української мови, цей процес не обов'язково буде продовжуватися в майбутньому. Сьогодні ми є свідками процесу державотворення незалежної України. Реальна дійсність сильної української держави буде також мати позитивний вплив на діяспору та спричиниться до відродження української мови і духовности.

Однак збереження української мови і національно-етнічної свідомости в діяспорі само по собі ще не дає повного образу психологічного стану українських родин. Основним питанням з психологічної точки погляду є, до якої міри існує співмірність поміж станом українських родин, якими ми бажали б їх бачити, а якими вони є в дійсності в реальному щоденному житті. На тему, якими повинні б бути українські родини, вже було багато сказано і написано. Якими є в дійсності наші родини ми не маємо точних соціологічних студій, котрі б аналізували сучасний стан на підставі об'єктивних статистичних даних. Все ж таки на підставі поверхової інформації можемо зробити припущення, що в порівнянні до родин в нашому оточенні, українські родини в більшості зберігають традиційні духові вартості, хоч також є правдою, що ті самі проблеми, які мають неукраїнці, знаходимо і серед українців.

На закінчення звернім увагу на деякі психологічні атрибути, котрі допоможуть українським родинам виконати свої завдання в діяспорі. Тут згадаю тільки деякі головніші з них. Згадані атрибути можна поділити на дві групи, на ті, які мають основну загальну вартість в подружньому житті, та ті, які є особливо важливими для українських родин в діяспорі. Зверну увагу кількома реченнями на більш основні із них. До тих, які мають універсальну, загальну вартість, можна зачислити християнську любов, пошанування гідности людини, вирозумілість, прощення.

Християнська любов — це чеснота, про яку мало говориться сьогодні в нашому оточенні, пересяклому ідеями релятивізму і прагматизму. На жаль, ще менше є християнська любов, практикована в щоденному житті. Суттю християнської любови є самопожертва в ім'я вищої мети,себто родини, суспільства чи нації. Подружжя і родини, котрі розв'язують проблеми життя з перспективи християнської любови, швидше знайдуть розв'язку в складних питаннях. Християнська любов впливає також у напрямі закріплення пошанування гідности людини. Багато проблем у сьогоднішньому зматеріялізованому світі випливає з того, що людину оцінюють в контексті її вартости, а не гідности. Відбираючи гідність в людини, ми знижуємо її до рівня об'єкту, з яким можна робити все, що хто забажає. Це у підсумку доводить до закону джунґлів, насильства та інших злочинів, котрі в нашому оточенні є на денному порядку. Важливими прикметами в родинному співжитті є вирозуміння та вміння прощати, коли цього вимагають обставини. Це є складне психологічне питання, на яке тяжко дати загальну відповідь, коли можна, а коли не можна бути вирозумілим. Знаємо, що люди різняться не тільки вмінням об'єктивно оцінювати ситуацію, але також, що на їхню оцінку впливають суб'єктивні психологічні чинники. Селіґман у своїй теорії причин і Елліс в теорії раціональних емоцій вказують, що люди різняться рівнем оцінки зовнішніх явищ у тому сенсі, чи вони думають, що згадані явища залежні від їхнього впливу, чи ні.

Крім згаданих прикмет, котрі є важливими для кожної людини в її особистому житті, звернім коротку увагу на ті атрибути, які можуть допомогти українській родині сповнити свою місію в діяспорі. Тут можемо згадати: любов і пошанівок до духової спадщини предків, ідеалізм, жертвенність, самодисципліну, толерантність і витривалість. Пошанівку до духової спадщини набуває людина в дитинстві в родинному середовищі, коли батьки не тільки на словах, але і на ділах виявляють позитивне наставлення до рідної мови, культури і традицій. Основне місце у цьому процесі займає освіта. Освічена людина не буде захоплюватися приманливими кличами чужого оточення. Вона буде розуміти, любити і шанувати непроминаючі вартості тисячолітньої української культури. Дією людини керують дві світоглядові сили, ідеалізм і прагматизм. Різниця поміж цими світоглядами полягає у тому, що ідеалісти інтерпретують дійсність такою, якою вони бажали б її бачити, в той час як прагматисти інтерпретують дійсність такою, якою вони її бачать в даний момент. Самозрозуміло, що в тієї самої людини, в залежності від обставин і мети, може переважати ідеалізм або прагматизм. В загальному, однак, батьки з ідеалістичним світоглядом краще зберігають національно-етнічні вартості, бо їхні зусилля і праця не є самоціллю, але засобом для досягнення вищої мети.

Ідеалістичний спосіб життя вимагає багато жертвенности, витривалости і самодисципліни. Суть у тому, що ідеалісти завжди працюють для майбутнього, бо бажають його бачити кращим, ніж сучасність. Це в свою чергу вимагає жертвенного способу життя. Один відомий англійський історик висловив думку, що мрія стає дійсністю, коли витримає пробу часу. Наша нація протягом своєї історії, а особливо за минулого півстоліття, дала багато доказів жертвенности, витривалости та героїчного способу життя. Тут маю на думці героїзм щоденного життя, такий притаманний українським родинам.

Сьогодні, коли відзначаємо рік Української Родини, з оптимізмом можемо глядіти в майбутнє, що наші свідомі родини в діяспорі допоможуть Україні успішно завершити новий етап державного будівництва.

Відзначення 50-ліття смерти Митрополита Шептицького в Гартфорді

Українська громада Гартфорду та околиць 13-го листопада 1994 року відзначила 50-ті роковини смерти Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького.

Святкування розпочалося зранку о год. 8:30, коли в українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла декан Стефан Чомко відслужив Божественну Літурґію в намірені покійного Митрополита Андрея і виголосив прекрасну проповідь в ознаменування 50-их роковин смерти великого князя нашої Української Католицької Церкви. Відтак о 3-ій год. по полудні Відділ Патріярхального Товариства в Гартфорді під патронатом Гартфордського деканату влаштував святочну академію.

Першими до шкільної авдиторії, дбайливо прибраної Михайлом Шевчуком, прийшли діти. Вони беруть участь в новоствореному дитячому шкільному хорі під дириґуванням вчительки музики Лариси Гутникевич. В їхньому виконанні по-дитячому щиро прозвучала молитва „Отче наш". Святкову академію відкрив о. Павло Волянський. І знову в авдиторії зазвучали дитячі голоси: шкільний хор виконав пісню „Митрополите наш, Андрею". Присутні теплими оплесками нагородили надхненний виступ дітей.

Далі голова Крайової управи Патріярхального Товариства в ЗСА інж. Олександер Пришляк виголосив святкову доповідь.

У своєму виступі доповідач згадав про славний рід Шептицьких, що походив із старого боярського роду, який видав визначних владик.

Прелеґент присвятив належну увагу великій візії Митрополита Андрея про єдність християнських церков Сходу і Заходу: „Щоб усі були одно". Святоюрський Митрополит Андрей дав почин до Велеградських міжнародних унійних конґресів і був головним надхненником тих унійних з'їздів, які під його впливом відкинули нездорову концепцію облатинщення нашої Східньої Церкви, що стала в злуці з Апостольським престолом.

З певною дозою докору доповідач висловив жаль, що процес беатифікації Митрополита Андрея Шептицького проходить з великими перешкодами, вказав на причини і противників цього процесу. Кілька разів у своїй доповіді прелеґент порівнював діяльність Андрея Шептицького з його наступником Патріярхом Йосифом Сліпим.

Промову уважно вислухали не тільки дорослі, але й діти. Після чого з деклямаціями виступили учні 7, 8, 9 та 10 -ої кляс Школи Українознавства в Гартфорді. Вони зачитали вірші Романа Завадовича „Заповіт Владики" та „Молитву" Митрополита Іларіона. Велику ролю у підготові шкільної молоді відіграли директор школи Марта Кузьмович, вчителі Володимир Теслюк, Марія Богневич і Стефанія Мельник.

Дійсною окрасою мистецької частини академії був мистецький виступ хору „Діброва" під довголітнім керівництвом дириґента-інженера О. Пришляка. Вони виконали: „Блажен муж" (псалом — Київський розспів), „Через поле широкеє" (музика Дмитра Котка), „Ой зійшла зоря" (Дума про Почаївську Божу матір, музика Миколи Леонтовича) і „Кантату" (Музика Бориса Кудрика). Виступ хору прикрасили своїм співом солісти Ігор Стасюк, Борис Крупа, Катруся Заставська та Ярослав Заставський. Могутньою молитвою „Боже, вислухай благання", яку відспівав хор і численні присутні, закінчено цю святкову академію, присвячену пам'яті великого князя Святоюрської гори.

Д-р Іриней Гутникевич

В Україні
(З інформацій УНІАР)

КИЇВ. — Оголошено результати конкурсу Спілки Журналістів України та виробничого об'єднання „Чорнобильська АЕС" під девізою „Чорнобильська АЕС вчора, сьогодні... А завтра?" Переможцями стали редакції газет „Київський Вісник" та „Київська Правда". Вони отримали по 1,200 дол. нагороди. Інформаційне аґентство УНІАН дістало 850 дол. Заохочувальною премією в сумі 350 дол. відзначено працю газети „Ділова Україна". Усього на конкурс було представлено понад 450 матеріялів різноманітних жанрів. У 1995 році конкурс буде продовжено з наданням йому статусу міжнародного, оскільки він привернув увагу засобів масової інформації до проблем ЧАЕС і допоміг багатьом читачам змінити своє ставлення до атомної енерґетики.

ТЕРНОПІЛЬ. — Голову правління агрофірми „Проскурів" Івана Рудика, який видавав себе за дипломата Міністерства Зовнішніх Економічних Зв'язків (МЗЕЗ), засуджено за контрабанду. Заліщицький районний суд засудив його до двох років позбавлення волі за те, що віз незадекларовану валюту через кордон і пашпорт Володимира Бортника. Під час затримання він назвав себе дипломатом МЗЕЗ і радником амбасади України в Букарешті. Його звинувачено за статтею 70 Карного кодексу України і засуджено до двох років таборів суворого режиму.

ЛУГАНСЬКЕ. — Тут створилося громадське Об'єднання „Родіна", яке розпочало кампанію за відновлення Союзу. Нове утворення виникло з ініціятиви місцевих рад та депутатів, які взяли участь у другому конґресі народів СССР.

СИМФЕРОПІЛЬ. — Заступник голови Верховної Ради Криму Віктор Межак сказав, що на порядку денним стало питання про надання кримчанам російського громадянства. Парлямент автономії ухвалив звернення до президента Росії Боріса Єльцина з проханням відкрити у Севастополі, Симферополі та інших містах Криму російські консуляти для оформлення російського громадянства усім бажаючим. Президент автономії Юрій Мєшков заявив на телевізії, що всім, хто отримає російське громадянство, будуть виплачувати російські пенсії. Мєшков також сказав, що настав час скористати з порад робітника симферопільського електромашинобудівного заводу, який сказав" „Пора, товаришу президенте, одягти шкіряну куртку, взяти музер і навести порядок". Після цього Ю. Мєшков виїхав з офіційною візитою до Китаю.

45-річчя...
(Закінчення зі стор. 2)

хів складався майже з 500 різних експонатів і понад 1,500 скляних кліш, які віддзеркалювали всі аспекти героїчної історії Леґіону УСС. ГУ ОбВУА рівночасно на прохання ще живучих тоді членів Управи Братства УСС в ЗСА постановила на швидку руку зібрати потрібні фонди і в червні 1982 року перевезено архів до ЗСА. Від цієї дати перевозу вся наша енерґія і увага абсорбувала нас на те, щоб якнайшвидше зберегти скляні кліші, бо понад 70 років зробили свою нищівну роботу. Всі кліші і експонати перевірено і ті, які потребували негайної віднови, взято до уваги. Ми були щасливі, що цією відповідальною роботою зайнявся інж. Лев Коленський, який спеціяльною фотографічною технікою зберіг більшість ушкоджених кліш і перевів їх на прозірки, з яких роблено знімки. Тепер відновлено і збережено дещо більше, ніж половину архіву. Процес збереження і відновлення продовжується. Великий вклад енерґії і праці вложив у процес збереження член ГУ ОбВУА Кость Гречак, бо він привів архів до порядку і зорганізував його так, що він може бути мандрівним. Це дало нам нагоду мати вперше в історії архіву УСС публічні виставки, де громада, а особливо молодь, мала рідкісну нагоду побачити історію УСС. Таких публічних виставок відбулося понад десять і на них було показано понад 1,500 знімків і експонатів.

З нагоди такої виставки архіву 25-го вересня 1986 року у Філядельфії, члени Управи Братства в ЗСА зустрілися з Екзекутивою ОбВУА, щоб передати нам уповноважнення продовжувати і зберігати стрілецьку ідею і традицію, подвижником якої було Братство УСС у ЗСА. Ті, які тоді були з нами, відійшли від нас на вічну варту, однак ОбВУА прийняло від о. митрата Василя Головінського, Івана Данківського, Степана Конрада, д-ра Сенківа і Василишина їх останній салют. Перебираючи естафету Братства, ОбВУА зобов'язалося робити всі можливі заходи, щоб історію Леґіону УСС захистити і передати її майбутнім поколінням.

Немає у нас сумніву, що ті, які є в теперішньому складі ГУ ОбВУА, а саме Осип Труш — голова, Микола Турецький — перший заступник, Орест Городиський — другий заступник, Олександер Білевич — секретар, Кость Гречак — скарбник і вільні члени: Орест Лисинецький, Володимир Шпирка, Ярослав Шмотолоха, Ефрозина Дітель і Осип Левицький виконають свої завдання, так як це вони робили протягом 12 років безкорисною працею у всіх аспектах процесу збереження архіву Леґіону УСС і своєю жертвенною відданістю цим завданням допомогли виконати намічені цілі ОбВУА і залишилися вірні нашому кличеві „Захищаючи минуле України — зберігаємо її майбутнє".

Відзначення 70-ої річниці заснування парафії св. Володимира в Пармі

Митрополит Константин, Архиєпископ Антоній, духовенство й вівтарні прислужники після Літургії в соборі св. Володимира в Пармі.

У цьому 1994 році сповнилося 70 років від часу заснування української православної парафії св. Володимира. Від довшого часу ця річниця виринала на різних засіданнях Управи парафії і після різних обговорень рішено відзначити цю величаву дату відповідною святочною програмою.

Із створенням Святочного комітету цього відзначення, головою комітету вибрано Аллу Ґрайф, яка разом із членами комітету розробила плян праці. Незадовго до комітету увійшли члени молодечих прицерковних організацій, які своїми суґестіями, порадами, пропозиціями виповнили точки програми. І хоч програма мала вид заокруглення, все одно в ній виднілися деякі важні незапевнені, чи радше не охоплені важні справи. Бо це ж відзначення праці відданих людей, які від 1924 року на протязі 70-ох років тут жили, тут вкладали свою працю на розбудову, розвиток й покращання парафії й оминули мовчанкою їх самих і їх муравлину працю означало б оминання не лише кількох сторінок історії парафії, а й оминення кількох її важних частин-розділів.

Маючи це на увазі, почалися інтенсивні розшуки в застарілих парафіяльних книгах-річниках від 1924 року, вишукуючи рік за роком відповідні інформації: протоколи зборів, часописні дописи, світлини, летючки-афіші, жертводавці та все інше, що відносилося до повної згадки записаною історією діяльности парафії.

Накопичення цього матеріялу показало, що не ввесь цей матеріял-документацію можна оформити на час і представити його навіть у сконденсованій формі. Треба було шукати якоїсь альтернативи. Затяжні обговорення, кінцево, привели до рішення: коротку згадку про існування й розвиток діяльности парафії видати двомовно невеличкою брошурою, щось у формі довідника під назвою „Наше життя, наша громада"; присвятити більше часу на детальніші розшуки документації парафії і приготувати матеріял до оформлення книжки „Історія парафії" та згодом видати; у призначені дні — суботу, 29-го і неділю, 30-го жовтня 1994 року, уложити програму святкувань: суботу відзначити концертом, неділю відзначити бенкетом.

Програму святкувань та участь у них Митрополита Константина та Архиєпископа Антонія оголошено в українській пресі та в радіо.

В суботу, о 5-ій вечора відбулася Свята Сповідь, до якої масово приступила молодь парафії та парафіяни. О год. 6-ій вечора відслужено Вечірню та поминальну відправу за всіх священослужителів й парафіян собору св. Володимира. У цих відправах брали участь: Митрополит Константин, Архиєпископ Антоній, Єпископ Всеволод з УПЦ в Америці Вселенського Патріярха, о. Кристоф — настоятель парафії св. Миколи в Лейквуді, о. Юрій Сівко — настоятель Свято-Троїцької церкви в Норт Роялтон, та наші катедральні отці — о. Іван Наконечний — настоятель собору св. Володимира й о. протопресвітер Степан Ганкевич — настоятель емерітус. Величаво співав церковний хор під дириґентурою Маркіяна Комічака.

Після відправ о год. 7:30 вечора у просторій залі парафіяльного центру відбувся величавий концерт. Точки програми концерту були виповнені парафіяльною молоддю — членами прицерковних організацій. Концерт відкрила привітальним словом Алла Ґрайф — голова Святкового Комітету, представивши Люсю Норку-Комічак, яка провадила програмою вечора. Програма була уложена у своєрідний спосіб, де перед кожним виступом даної групи-виконавців точки було вплетене коротке пояснення-представлення виконавців із згадкою про їхню діяльність.

Першою точкою був виступ членів Школи Українського Танку „Каштан" під назвою „Привіт". Прекрасне виконання танку з українським традиційним привітом — хлібом і сіллю на одностайно вишитих рушниках та грація самого виконання полонило переповнену залю присутніх, які обдарували виконавців бурхливими оплесками. Наступною точкою був виступ учнів недільної школи. Під проводом Ірини Махлай учні відспівали короткі пісні в англійській мові. Молоді бандуристи-початківці на спеціяльних малого розміру бандурах мали можливість показати свої здібності. Вони виконали мелодію пісні „Брате Іване".

Початківці танцювальної групи (третьої), які кожної середи мають лекції танців, можливо перший раз на сцені, під проводом свого вчителя Давида Возняка, продемонстрували кілька нескладних танків. Група членів молодшого відділу Української Православної Ліги відчитала у двох мовах коротку історію парафії. Учні суботньої Школи Українознавства під акомпаньямент піяно пані-матки Оксани Боднарчук відпівали пісню „Явір" (слова Т. Шевченка) та продеклямували вірші приготовані спеціяльно до 70-річчя постання парафії.

Молодий початківець-піяніст Михась Сівко, учень другої кляси, виконав на піяно „Їхав козак за Дунай". Танцювальна група Школи Українського Танку „Каштан", яка побувала на сценах не лише в містах Америки, але й поза нею (також в Україні), продемонструвала серію танців у повноті їх краси, елеґантности та в ритміці їх виконання, збираючи довгі оплески присутніх, як дійсно заслужену нагороду. Останньою точкою програми був виступ членів Школи Бандури із своїми інструкторами Надією Тарнавською, Любою Завадівською та Андрієм Бебко, під керівництвом д-ра Ігоря Махлая, де в поєднанні з вокальною групою, під акомпаньямент бандур, очарували присутніх своїми мелодійними голосами у виконанні трьох пісень.Ціла програма була виконана на високому рівні і вияв задоволення присутніх був надзвичайний.

Недаром у своїм слові о. І. Наконечний, настоятель парафії, насвітлюючи точки з життя парафії, підкреслив ентузіязм молодих талантів. Словами, що молодь парафії існує, активізується в парафіяльному житті та діяльності, і коли така молодь є, то майбутність парафії запевнена.

Після концерту присутні мали нагоду і приємність гоститися кавою та солодким, приготованим Сестрицтвом св. Ольги й членами Української Православної Ліги.

Продовження святкувань відбулося наступного дня в неділю. О. год. 9:30 ранку величавою процесією духовенства, 19 вівтарних прислужників, дітей, парафіян, під спів хору та майоріння хоругов і прапорів, від парафіяльного дому під звуки дзвонів процесія наблизилась до храму. Перед входом до храму Митрополита Константина й Архиєпископа Антонія китицями червоних рож привітали члени УП Ліґи Меланія Наконечна й Анна Клепач. Хлібом і сіллю та щирими словами привітала Владик голова Управи парафії Марія Сулим-Турчин, а в притворі церкви привітав Владик настоятель парафії о. І. Наконечний та впровадив процесію у храм.

Архирейська Свята Літургія відбулася при участі всіх священослужителів під спів українського хору М. Комічака. Проповідь Митрополита Константина на євангельську тему, пов'язану з життям парафії, зворушила переповнений храм вірних і залишила в пам'яті великий духовний скарб в тутешньому житті. Святе Причастя довгим рядам вірних уділяли два Владики. Після Святої Літургії всі вірні й гості перейшли до великої залі парафіяльного центру на бенкет.

Заля бенкету була відповідно приготовлена. Понад 30 круглих столів по 10 крісел біля кожного стола, накриті білими обрусами з живими квітами на кожному, головний стіл для достойних гостей обрамований букетами квітів, запалені свічки, надавали тон величавости святочної події.

До заповненої людьми залі під спів „Іспола еті деспота" ввійшли Владики, духовенство, парафіяльні достойники. Їхній вхід на залю привітала теплими словами учениця шостої кляси української школи Лія Бечко й подарувала Владикам букет синьо-жовтих квітів. Із благословенням Владики о. І. Наконечний молитвою „Отче наш" започаткував бенкет.

Д-р І. Махлай, як господар бенкету, представив конґресмена Гока, що як і інші кандидати в передвиборчій кампанії „не забули" про народ, та запропонував тост в пам'ять фундаторів парафії, священослужителів та парафіян, які своєю працею причинилися до сьогоднішних святкувань.

Після святочної вечері представлено достойників головного стола, відчитано привіти та покликано до слова промовців. Голова Управи привітала усіх присутніх, подякувала комітетам, що причинилися до влаштування цього свята, торкнулася коротко 70-літньої історії життя парафії та закликала до дальшої праці в майбутньому.

Архиєпископ Антоній зосередився на поученні й розумінні науки Христа у приміненні її до християнського життя.

Настоятель емерітус о. С. Ганкевич, із свого 34-річного служіння парафії, підкреслив овочі 70-літньої діяльности парафії, подякував усім тим, які побудували й розбудували парафію та її життя у великих досягненнях для майбутніх поколінь.

На закінчення бенкету настоятель Свято-Троїцької парафії о. Ю. Сівко молитвою закінчив святкування.

В. Іванчук

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашої найдорожчої
СЕСТРИ і ТЕТИ

бл.п.

ОЛЕНИ ҐІБИ
з роду БРИТТАН

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
будуть відправлені в
суботу 28-го січня 1995 р. в церкві св. Юра в Ню Йорку о год. 9-ій ранку;
в катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії о год. 8-ій ранку;
в катедрі св. Юра у Львові та
в церкві св. Юра в Яворові, Україна.

Про молитви за душу покійної Олени просять:
брат — РОМАН з ріднею

Різдвяний концерт і зустріч св. Миколая в Рочестері

Св. Миколай серед дітей

Кожного року учні „Рідної Школи" в Рочестері, Н.Й., влаштовують різдвяний концерт і зустрічають св. Миколая. Цього року імпреза відбулася 17-го грудня 1994 року в авдиторії школи св. Йосафата, на яку прийшли батьки, рідня, священики від трьох церков і особи, які цікавляться працею молоді.

Мистецьким керівником у нашій школі є енергійна вчителька Наталія Дуда, абсольвентка Львівської консерваторії. Під її фаховим диригуванням і при помочі всіх учителів діти гарно вивчили слова і техніку виконання.

Головна частина програми — це різдвяна сценка, де показано наші різдвяні звичаї на Свят-вечір. Програма почалася вступним словом директора школи П.Лещишина, в якому він привітав всіх присутніх і передав святочні побажання з нагоди Різдва й Нового Року від учителів та від себе. При цьому також подав до відома, що заходами Пластового Відділу Українського Народного Союзу ч.66, учні дістануть від УНС журнал „Веселка", олівці й пера. Кошти за перекуску й напитки для учнів покриє УНСоюз. При цій нагоді багато було сказано про різноманітну фінансову й видавничу працю УНСоюзу та про його заслуги для української громади в діяспорі й в Україні, тому всі українці повинні стати членами цієї заслуженої забезпеченевої установи. УНСоюз видає великі суми на стипендії для українських студентів і на поміч школам та різним установам в Україні. Присутні мали нагоду взяти летючки про різнородну діяльність 100-літнього УНСоюзу.

У сцені взяли участь (як дієві особи) Оля Косцюк, Мирося Борис, Христя Петрашко й Юрій Перташко. Їм належиться подяка за їх труд і милозвучний спів. При кінці сценки під звуки пісні „Хто Миколая любить", у супроводі агентів на залю увійшов св. Миколай. Він після привіту й відповідного слова, почав роздавати дітям дарунчики. Коли св. Миколай відійшов, діти вгощалися „піццою" і напитками.

Загальне враження з концерту було дуже позитивне, бо виконавці були здисципліновані і знали свої ролі.

П. Лещишин

Св. п. д-р В. Кіналь — вийняткова добра людина

Закінчилися глибокі переживання, терпіння рідних і приятелів, багатьох людей, що переживають відхід з життя лікаря Василя Кіналя.

Його життя таке багате успіхами, вкладом його допомоги хворим, громаді, зокрема ближнім, його постійним збагачуванням знання лікаря. Як тішився Василь Кіналь своєю успішністю в лікуванні. Але був він успішним не тільки як лікар, але й як активний працівник в громаді. Його відома дбайливість про церкву, допомагав при її будові в місті Йонкерсі, велика активність у житті парафії — завжди на відправах читав Апостола, добачаючи знав потреби церкви, їх заспокоював постійно. Його відношення до церкви було прикладом — виявляв жертвенність часу, фондів, постійна участь, спів, полагоджування різних потреб при будові церкви. Неможливо було уявити те, як буде давати собі раду парафія без участи в її житті д-ра В. Кіналя.

Його життєпис невідомий в громадянстві. Йому не треба було виявів признання. А можливо варто було б, щоб теперішнє покоління було поінформоване про його вклад у життя як лікаря, громадянина, господаря, зокрема дбайливого відданого товариша життя дружині, батька дітям. Дружині він багато завдячує, вона ж мала великий вклад у культуру громадянства, як малярка. Вона виготовила дуже багато картин і пожертвувала їх повністю на допомогу потребуючим. Картини були виставлені в мистецькій галерії Михайла і Ярослави Шафранків у Торонто. Це була вийняткова виставка картин, бо Василь Кіналь оплатив їх оформлення.

Як лікар В. Кіналь здобув був стільки лікарських фахових спеціяльностей, стількох признань від врятованих від смерти й недуг людей. Але багатьом людям відомий вклад родини Кіналів у збагачення культурного внеску її також і в мистецьке життя. Ярослава була автор-кою згаданих картин у мистецькій галерії Шафранків у Торонто, а родина Кіналів оплатила не тільки оформлення картин, але повну обслугу виставки членами родини.

Пожертва родини Кіналів була маловідома загалові громадянства. На виставці картин працювали не тільки Ярослава, Василь, але й їхні сини. Пожертва була у висоті 10,000 дол., картини були розпродані повністю. „Малярка Ярослава Дарія Островська-Кіналь" — стаття, що була в журналі Союзу Українок Канади „Промінь" у лютому 1986 року, інформувала про велику активність Ярослави в мистецькому житті ЗСА та поза ними — в Канаді, в Парижі (серед 1,300 малярів — учасників виставки були й дві картини Ярослави Кіналь). Була Ярослава часто суддею у ЗСА, а сама за свої картини вона дістала понад 10 нагород.

Кіналі у моєму житті здобули особливе моє відношення, вони стали мені близькими, як рідня. Під час війни я залишилася зовсім незабезпечена. Моїх батьків вивезено в Казахстан, частина — були арештовані, брат один був в полоні в Німеччині. Коли я зустрілася з Ярославою, а згодом з Василем, їхня родина заопікувалася мною. Я не мала контакту з ніким з родини, довго нічого не було мені відомо про життя вивезених у жовтні 1939 року. А коли мені стало відомо про перебування моєї родини в Казахстані, тоді велику допомогу їм я могла дати завдяки родині Кіналів, навіть їхньої тітки, яка жила з нами.

Шляхетність родини Кіналів я відчувала весь час — з їхнього родинного відношення до мене, теплої опіки, любови. А це походило також і від вкладу нашого Василя, як ми його називали. Він діставав від своїх пацієнтів багато харчів, а крім того приносив галузки ялинки з лікарні, а на них висіли золоті монети. Але не тільки така допомога була від нашого Василька. Він обмежував своє харчування, казав приготовити мішанину, звичайно різного роду ярини. Дбав про особливий оригінальний бюджет домашнього прожитку.

Зазнавали ми в родині Кіналів багато доброти, поша-ни, приязні і тому я почувалася в їхній родині як її член.

Мені Василько виявляв багато уваги, опіки, турбот про мої шкільні потреби, уважав мене членом родини.

І тому на саму згадку про його недугу переживала я болісні спомини. Останні мої відвідини хворого були в 1991 році. Були ми на проході в лісі поблизу помешкання. Повертаючись іншими дорогами до помешкання, я не могла помиритись з тим, куди провадить Василько, просила, переконувала, але без висліду. Василько усміхався, мовчав. Поворот був скорочений, ми повернулись під проводом Василька.

Великий вклад опіки, посвяти виявила Ярослава, доглядаючи понад три роки хворого в помешканні. Тільки кілька останніх тижнів перебув у лікарні під відданою опікою дружини.

Вірю, що буде Василько жити в нашій пам'яті, хоч кінець його життя був вийнятково болісний. Але яким незабутнім великим був вклад його в усе пережите, успішне, як вийняткової людини. Про це було багато щирих промов, споминів про його гуманність, чесноти на похороні. Живе Василь Кіналь у пам'яті не тільки родини і приятелів, але великої кількости хворих, якими він опікувався. Був вірним у пам'яті народу, якому служив. Віримо, Бог уведе його душу в щасливе життя царства вічного.

Тоня Горохович

Традиційна різдвяна зустріч 33-го Відділу СУА у Пармі

Рік-річно в різдвяному часі СУА, Відділ 33-ій в Клівленді–Пармі, Огайо, влаштовує у власному заряді Різдвяну Зустріч для союзянок з їх родинами, гостей і спонзорів. Ця трапеза відбулася в неділю, 15-го січня 1995 року о год І-ій по полудні, в залі будинку Астродому при катедрі Св. Йосафата в Пармі.

Голова Відділу Міля Русин сердечно привітала Сестер Іринею і Ґерарду, президіяльний стіл, представлений Марією Грушкевич — почесною членкою Округи, Іриною Кашубинською — почесною членкою СУА, Юлією Тарнавською і Стефою Городиською — почесними членками Відділу, мгр Василем Ліщинським — головою УЗО, Іванкою Шкарупою — головою Округи др Степаном Воляником — інспектором Школи Українознавства, а також союзянок з родинами та всіх гостей. Між присутніми були також гості з України, яких ціла заля вітала рясними оплесками. Далі голова Міля Русин, нав'язуючи до слів Богдана Лепкого, підкреслила вагомі вальори духа, як любов і мир, які сьогодні так потрібні в розбудові молодої української держави.

Зворушливим моментом було засвічення свічок на президіяльному столі, які символізували визначні історичні події. Наприклад, перша свічка була призначена в пошану померлих союзянок, хвилинною мовчанкою та вставанням з місць вшановано їхню пам'ять, а дальші вславлювали жіноцтво у боротьбі за волю України та українську родину.

З черги голова попросила преподобних Сестер провести молитву. Відтак усі присутні ділилися просфорою, взаємно бажаючи один одному Божого Благословення.

Після трапези відбулася мистецька частина, якою проводила заступник голови і культурно-освітня референтка Люба Гурко-Боднар. Вона почала мистецьку частину словами вірша безсмертного поета Богдана Лепкого: „Забудьте торг життя на мить...", якого у певних відступах перевплітено колядками. А потім прочитала цікаву легенду про кожну, почуту від відомого пасічника Мирона Сурмача. Оленка Хміляк і Стефа Василюк відспівали дуетом дві лемківські колядки, а рефрен повторювали всі присутні. Мирослава Грабець прочитала настроєвий вірш „Різдвяна ніч" Я. М'ятки. На закінчення культурно-освітня референтка Люба Боднар приготовила для присутніх милу несподіванку, запросивши до мистецької програми двох юних бандуристок і вокалісток: Наталку Баслядинську і Мішел Бицько. Молоді бандуристки виконали мелодійно і гармонійно три колядки. Мило і приємно пролунали їх чисті й гарні голоси в супроводі бандур. Наталка Баслядинська з з доброю дикцією і чуттям виголосила Різдвяні віншування під делікатний акомпанемент бандуристки Мішел Бицько. Популярним „Щедриком" М. Леотовича закінчили бандуристки свій виступ, за який присутні нагородили їх бурхливими оплесками. Люба Боднар подякувала бандуристкам і побажала їм успіхів в їхній творчості. Реасумуючи цілу програму Люба Боднар закінчила цю вдалу імпрезу дотепним, але і змістовним віршем про „окуляри душі".

Голова Відділу Міля Русин подякувала всім, що причинилися до успішного проведення цієї зустрічі, а особливо організаційній референтці Стефі Вільшанецькій і господарській референтурі: Стефі Оліяр, Ользі Охрін і Анні Кілярській. Також з приємністю підкреслила обставину, що присутній на залі Петро Пенгрин жертвував на цілі Відділу 250 дол, за що присутні нагородили його рясними оплесками.

Треба ствердити, що 33-ій Відділ проводить конструктивну працю в різних ділянках нашого релігійно-суспільного життя діяспори і України.

Д-р Володимир Боднар

Українська співачка-красуня Марія Гулеґіна — світова зірка

(Т. Т-Ю). По минулорічний, безконкуренційний і унікальний „Тосці" в Метрополітальній опері в Лінкольн Центрі і літних представленнях у парках, де наша співачка дістала ще й особливі признання, а вкінці по осінній прекрасній креації і успіху в ролі Сантуцци в опері Масканьї „Сільські зальоти", в цій же Мет, буде цікаво для наших любителів співу і взагалі культурників, що, де і в дальшому наша Марія приноситиме радість і піднесення шанувальникам опери та культури у світі. Крім бо Мет-опери співала Марія восени, торік, головну ролю в опері Верді „Аїда" в Каліфорнії, в Коста Меса'с Опера Пасифик.

В лютому і березні 1995 року відтворить Марія ролю прославленої лейді Макбет в опері Верді „Макбет" у Римі. В березні 3-го і 7-го захопить публіку Берліну в опері „Тоска" в театрі Дойче опер. Теж у березні 31-го і 6-го квітня заблисне в ролі чудової Амелії, в „Масковому балі" Верді у Мюнхені в Баварській держопері. Знову в „Тосці" загостить до Гамбургу у квітні, 14-го і 23-го. В травні, 13-го і 21-го, знов прославиться у ЗСА, в Дітройті, в „Тосці". Ця вістка повинна бути важливою для наших музикоьлюбів там же. В червні закріпить свою побідну Тоску в Італії, в місті Турін. Потім повертається до Берліну, як героїня Магдалина, в опері Джордано „Андреа Шеніє", а це 4-го і 6-го червня.

Восени 1995 року заблистить Марія у славнім театрі Ковент Гарден у Лондоні в заголовній ролі опери Джордано „Федора", в якій прославилася була й інша Марія, а саме Каллас. Слід звернути увагу, що всі ої ролі заголовні і всі ролі героїнь.

Варто б пригадати, що існує відео з Ґулеґіною в опері Чайковського „Пікова дама" чи „Винова краля" на записі голляндської фірми Філіпс. Там почуєте не тільки її вимкоий голос, але і подивлятиме її небудену красу. Існує теж касетка з оперою Верді „Отелло" зі знаменитою фільгармонією Токіо, де зачарує вас у ролі ніжної Дездемони. Ця опера записана в Японії, а досконало виготовлена в Австрії фірмою Кох Шван (Koch –Schwann).

Оце співацький шлях гідний найбільшого подиву.

Пригадка: на радіостанції WQXR, в суботу, 4-го лютого, о год. 1:30 по полудні, можна буде почути нашу співачку з Метрополітальної опери М. Гулеґіну в опері „Сільські зальоти", („Cavalleria Rusticana"), Масканьї.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ 12-го ЛЮТОГО 1995 р.

Рочестер, Н.Й. Річні загальні збори Братства св. Йосафата 217-го Відд. відбудуться о год. 1-ій по пол. в школі св. Йосафата. На порядку нарад звіти за минулий рік та вибір урядовців на 1995 р. Проситься членів прибути на збори і вирівняти свої залеглі вкладки. По зборах буде смачна перекуска. — С. Приймак — фін. секретар.

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УНСоюзу

Пригадуємо, що вкладки за забезпеченеві грамоти є платні на 1-ий день місяця, а не при кінці. Просимо своєю точною вплатою допомогти секретареві вашого Відділу на час розчислитися за збірку вкладок до Головної Канцелярії.

Головна Канцелярія УНСоюзу

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 429-го Відділу

З днем 1-го лютого 1995 року 429-ий Відділ злучиться з Відділом 7-им, якого секретарем є **ГЕЛЕН СЛОВИК**. Просимо членів 429-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 7-го Відділу на адресу:

Helen Slovik
33S. Hancock Street
Mc Adoo, PA 18237-1424
(717) 929-2301

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 292-го Відділу у Дітройті, Миш.

З днем 1-го лютого 1995-го року обов'язки секретаря 292-го Відділу перебере нова секретарка **ІРЕНА ПРИЙМА**. Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Irene Pryjma
26436 Haverhill Warren, MI 48091
(810) 755-6855

ПРИЙМЕМО на ПРАЦЮ до АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"

особу із знанням української і англійської мов.

Медичне забезпечення, пенсійний плян і інші бенефіти. Платня після умови.
Проситься висилати резюме до:

"SVOBODA"
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237,